

Н а ш

Студентски

Јединство свих студената у борби
за наша права,
За слободу и очување аутономије
Универзитета,
За нове победе!

Орган стручних, економских,

Редакција и администрација
Цара Лазара број 11
Број чековног рачуна 57.730

Цена
1 динар

културних и спортских удружења на Београдском универзитету

Чувајући услове нашег слободног научног рада, стварајући све шире и шире могућности за бољи живот нас, студентске омладине, бранећи на сваком кораку, и у сваком моменту најосновнији принцип, једино могући услов културног и научног развоја — аутономију Универзитета, ми смо годинама бранили и жртве давали, радили и спремали се да учврстимо тај принцип; кроз многе године нашег рада, резултати наших напора били су видни, који служе на част и школи и народу чији смо синови. Делатност у нашим удружењима, резултати културног и економског рада, оживљење семинара и учioniца — све су то успеси који су наши и који нам дају снагу да наставимо борбу за решење још многих проблема, који морају бити решени да би нам живот био бољи и наука ближа. Ми хоћемо да наш Универзитет послужи студентима као права народна кућа из које ће излазити истински народна омладина, којој народ неће бити туђ, а наука средство за туђе и егзистичке циљеве, него ће она бити светли огањ, народу предан. Никада нисмо сметали с ума службу народу и његовом добру. У том светлом путу ка народу и створили смо своје јединство, давали смо крв, лежали по затворима и тамницама и нико неће никада убити ту веру у нама. На том путу ка народу, слободи и култури створили смо и сарадњу са г. г. професорима. У тој сарадњи били смо искрени и лојални. Знали смо да ценимо добра и поштујемо све искрене напоре. Али ми нисмо били за сарадњу по цену жртвовања наших идеала, који су наш живот и крв, наша нада и убеђење. Били смо за сарадњу, шта је она плод обостраног уверења, да слобода Универзитета јесте једина полука којом се отварају врата за наш бољи живот, за стварање више културе, више хлеба, више знања за нас и народ кога волимо и коме хоћемо једино да служимо. Ми смо сарадњу желели и стварали само у циљу напретка и развоја како нас тако и наше младе науке. Ми смо били свесни да јединствена студентска омладина на Београдском универзитету неће никада клекнути и стати на пола пута. Хиљаде и хиљаде срца прожигане ватреним поклицима за одбрану слободе наше школе; хиљаде и хиљаде носе тај идеал, јер је он омладински и народни, јер он значи остварење нашег бољег живота и више културног и научног светла, поћи ће данас у борбу до последњег дана, до најтежих прегнућа. Ми, данас, видимо да се чврста рука сарадње са извесних страна киди и не жели више. Ми отворено и јасно на то кажемо: ми се ни за длаку нисмо променили. Наш данашњи пут исти је као и онај јучерашњи, а такав ће бити и сутрашњи. То је чврста и непоколебљива вера којој ћемо сви следити. Ми смо данас против рата, за мир, против свих заступника англо-француске тезе за увлачење Југославије у рат — ми смо против тога,

ЈЕДИНСТВЕНИМ СНАГАМА У ОДБРАНУ АУТОНОМИЈЕ

што смо свесни да овај рат није ослободилачки, него пљачкашки. Ми смо против овог рата, јер нећемо да жртвујемо нашу младост, за туђе рачуне. Ми хоћемо мир и културни развој нас самих. Много што-шта имамо још да научимо и постигнемо. Ми хоћемо рад на нашем Универзитету, без предаха подизање наше стручне спреме и културне наобразбе. И дозволимо академију на Универзитету у поглед адмирала Гепрата значи ратну провокацију, јер свако евоцирање спомена на прошли рат, без обзира о чијој се личности ради у данашњем моменту, значи посредно или непосредно хушкање на рат и приклањање англо-француском зараћеном блоку и истовремено, са чистог жарашта народне мисли бацање ратне идеје за Даладијеву Француску, а против слободарског француског народа, против народа Марсеље, Бастије, Волтера, Русоа, Виктора Игоа и многих синова француског народа. Ми истински

волимо слободарски француски народ, али истински мрзимо непријатеље француског народа, ратне хушкаче, ратне изазиваче и разне Даладијеве. Да ли је у интересу народа и омладине сејање ратне лаж, доношење тезе англофранцуског блока у име француског народа? Сви студенти су против тога. Јер људав према миру и народу силнија је од свих сила и јака од свих непријатеља. Да ли је истинска сарадња дозволити нестудентским елементима, који су годинама ударили на аутономију Универзитета, припадати различитим анти-студентским групама од «Орниса» и «Словенског Југа», до Ботикевског «Збора», да одржавају прославу Уједињења у Физичкој сали, а где су требали да говорне непријатељи студената, Горовић, негдашњи почасни председник «Орниса», познати борац против братства српског и хрватског народа и непријатељ слободе и аутономије Универзитета и г. Виктор Новак, почасни члан «Орниса»? Да ли је сарадња омо-

гућити бедним групама разбијача, убица и криминалаца да држе још данас нека студентска удружења без икаквог законског оправдања? Ми нећемо више, да се продужи сарадња на таквим основама. Данас г. Тасић, после својих предавања, напада међу слушаоцима, који су дошли да слушају науку, студентски покрет, и отворено прогласи англо-француску тезу. Да ли је сарадња затворити Универзитет на пет дана, после уклањања наоружане групе «студената» Мите Смедеревца са Универзитета, чије оружје: каме и палице, предале универзитетским властима, сведоче о њиховом студентском раду. Све су то симптоми смишљеног удара на наше слободу и наш рад. То показују отворени испусти неких од господи професора, који отворено кажу, да се гаде, кад чују реч аутономија. То се види из забране предавања за месец дана, као и довођења полиције са стране универзитетских власти, да блокирају зграду Правног факултета. Ми ћемо поћи својим путем и очувати традицију Универзитета. Ми желимо и хоћемо сарадњу, али не сарадњу, која ће спречити слободу науке, која ће онемогућити слободан рад у семинарима и лабораторијама, дебатним клубовима, не сарадњу која ће онемогућити нашу племениту и човечанску борбу за мир и слободу. Ми смо против затварања Универзитета, за рад и културни развој студената. У поступцима универзитетских власти ми видимо један плански рад, који иде за тим да окрњи наша стечена права. Не, није бедна група Ботикеваца разлог за затварање Универзитета! Хтело се спречити одржање Општег студентског збора и митинга против стрељања наших другова, чешких студената, митинга против терора и рата; хтело се спречити нашу борбу за мир, јер студенти неће рат и крвавање као што би то желели неки наши професори. Ми знамо свој пут. То је пут очувања наших слобода, за несметан културни и научни развој студената, за бољи живот свих студената, за мир и против свих ратних хушкача. Наше студентство има своје светле традиције. У извршењу својих задатака, оно ће поћи руковођено њима. Оно је свесно да се залаже за своја права, за срећу и будућност, да служи будућим генерацијама и читавом народу.

Акциони одбор
Студентских стручних удружења.

Општи студентски збор

У недељу 10 о. м. пре подне, у Физичкој сали, на правном факултету, одржаће ће се велики Општи студентски збор. Позивају се сви студенти да дођу у што већем броју и обавесте све студенте. Наш збор мора да буде велика манифестација наше снаге.

СВИ НА ЗБОР!

Апел професорима

Обраћамо се вама, господе професори, јер сматрамо да сте и ви заинтересовани ситуацијом створеном последњих дана на Универзитету, зато што сматрамо да и ви сноситете одговорности за такво стање и да сте и ви позвати да решавате о стварима која су у питању. Обраћамо вам се зато што сматрамо да их и међу вама још има у чијим срцима није угаснула љубав за слободу и културу, за несметан развитак научне мисли, за мир и срећу народа.

30 новембра затворен је наш Универзитет. Тиме је без оправданог разлога створено ванредно стање на Универзитету.

Од како је избио овај нечовечни рат, који пустоши два континента старе и нове цивилизације, студенти Београдског Универзитета, верни својим пацифистичким напорима и одани идеји слободе народа, повели су упорну акцију против овога рата и против свих оних који желе да и наше народе гурну у ову страшну кланицу и да тиме прошире обим ратног пожара. Ми знамо да се то многим не допада, да су против те наше акције сви могући народни непријатељи и ратни шпекуланти. Ми знамо исто тако да је затварање Универзитета и одлагање за месец дана свих студентских приредаба и манифестација, на изглед проузроковано једним незнатним инцидентом, у ствари одговор на ову нашу антиратну акцију и да је у ствари одмазда. Кога? — то ћете, ваљда, и ви знати!

Да ли ви, господе професори одобрите мере универзитетских власти, да ли се и ви придружете акцији непријатеља мира, непријатеља нашег Универзитета, да ли и ви, најзад, окрећете леђа хиљадама редова поштене и радне студентске омладине, целом студентском покрету, носноцу идеје слободе, културе и мира и — стављате се на страну оне шапачице бедних изрода, плаћеника и убојица, који су годинама на нашем Универзитету, елементи немира, мучних напада и убијања? Да ли ваше ћутање значи одобравање свега тога? Кажемо ћутање, иако су неки између вас проговорили.

Нама се пребацује да кршимо сарадњу, да не поштујемо туђе мишљење, да смо изневерили свој став и своје убеђење. Ми можемо поставити питање: Зар није то кршење сарадње, кад господин ректор, тајно, без знања репрезентативних студентских организација, разговара са оном бедном групом, убица наших другова, који се ките перјем самозваног национализма, и издаје им универзитетску салу у провокаторске циљеве против студентског покрета? Зар није то кршење сарадње, кад се по жељи те исте групе и оних који стоје иза њих, затвара Универзитет против воље свих студената? А ако се говори о поштовању туђег мишљења, зар ико поштен и коме лежи на срцу срећа и будућност народа, може мирно гледати како се несметано проводи ратно — хушкачка акција и спрема се гроб миру наших народа и њихово тотално упропаштање? Не, господе професори, ми смо за мир и за њега, ако устреба, даћемо и наше младе животе.

Што се тиче нашег става и нашег убеђења, ми можемо одговорити: не и не! Ми нисмо изневерили наш став и наше убеђење. Ми смо страшно одани идеји мира и братске сарадње међу народима, али ми смо били и остали

увек спремни да с оружјем у руци бранимо слободу и независност народа од нападача, ако се ради о једном праведном ослободилачком рату. Доказ су за то гробови многих наших другова по горама и пољима Шпаније. Што и већу помоћ нисмо дали братској омладини Шпаније и шпанском народу до нас није кривица. Ми смо били спремни да пружимо помоћ братске руке чешкој омладини и чешком народу, били смо спремни да водимо сваки онај свети ослободилачки рат који има демократски карактер и који води успостави братства међу народима, што, разумећете, многи они који се данас праве ратоборни и антифашисти, нису били. Али љуто су се варали они који су мислили да то наше искрено младалачко одушевљење за оправдану борбу могу искористити у реакционарне и империјалистичке циљеве и да смо ми спремни поћи, макар он био и плачкашки.

Ми волимо Француску и ми смо за њу, али не за Француску двеста породица, за Француску оспадног стања и ратног терора, него за Француску духа и културе, француску Волтера и Дидро-а, Робеспјера и Виктора Иго-а, Француску племенитог француског народа, слободну, демократску Француску, која је ситаратова и авантура. Ми смо били против немачког фашизма, онда куле светске реакције, (данас више не) и ратног пожара, али ми нисмо били против дивног немачког народа, против радне и поробљене Немачке, отаџбине Хегела и Гете-а, Хајнеа и Шилера. Ми смо били и остали борци првих редова против фашизма и сваког угњетавања. Ми смо били и остали непомирљиви противници крваве Хитлерове диктатуре, али смо исто тако противници лондонско-париске реакције Чемберлена и Даладе-а која, покривајући се маском демократије, у свему копира и примењује методе Хитлеровог фашизма.

Но нема сумње, да зато и баш због тога, ми нећемо да наседнемо потпаљивачима рата, ми нећемо својевољно дати ни једне капи наше младе крви у једном империјалистичком рату, у рату који је покривен плачком и лицемерјем, шовинизмом и расном мржњом. Ми смо, једном речју, против овог нечовечног, империјалистичког рата а то никако не може бити напуштање нашег става. Надамо се да ћете се и ви сложити у овоме с нама, господе професори!

Оставимо на страну питање шта је највећи интерес наше државе и наших братских народа у данашњој европској ратној ситуацији. Нећемо говорити ни о томе, шта данас значи позивање на савезништво из прошле велике касапнице народа и у којем је правцу уперен тај рад. Пређимо на универзитетску ситуацију. Не може бити сумње да су мрачне силе наше земље умешале прсте у ту ствар. Долази за то ред да вам поставимо питање: да ли сте ви, господе професори, вољни да се упрегнете у кола ових мрачних сила, против студената, против науке, против народа? Да ли ћете ваше знање, ваше умове, ваше главе, које треба да служе миру и напретку, ставити у службу рата, у службу разарања тековина цивилизације? Да ли ћете и ви помоћи ту хајку која је отпочела против студентске омладине, против њихове слободне речи, против Универзитета од стране ненародних шпекуланата и ши-

ћарција. Или ћете уздигнута чеља, као слободни интелектуалци, прелазећи преко пролазних и уских интереса, стати на страну слободе, на страну науке и културе, на страну народа и његове омладине?

Ми постављамо питања, господе професори, — ви имате да одговорате!

Ми са наше стране можемо рећи да ћемо остати уз свој вољени народ и да ћемо наставити рад за народне и наше идеале, за идеале слободне будућности. Нема сумње да је досадашњи наш рад био дубоко исправан, а да је сарадња у миру између г.г. професора и студената била плодоносна и донела несумњиве резултате за науку и прогрес. Ми сматрамо да досадашње дело сарадње између два фактора научног и културног развитка треба наставити и да са наше стране нема и не може бити за то никакве

сметње. Ми сматрамо да наш Универзитет и даље треба да буде кућа науке и слободне научне мисли у којој ће се школовати слободоумна и народу одана интелигенција. Наши напори у том правцу неће престајати, зато што сматрамо да је то интерес и жеља и оног народа, који нас је послао да се овамо школујемо. А од вас у великој зависи, господе професори, да ли ће то тако бити, да ли ћемо успети да сачувамо овај слободни храм науке и културе.

Ми вам се за то обраћамо и позивамо вас да у његову одбрану пођемо заједно, носећи у својим рукама буктињу слободе, прогреса, културе и мира — против свих непријатеља слободе, прогреса, културе и мира!

За целокупно студенство
Београдског универзитета
Редакција «Нашег Студента»

Новом нападу на аутономију Универзитета и студентске слободе супротставимо

ЈЕДИНСТВЕНУ БОРБУ ЗА НОВЕ ПОБЕДЕ

Догађаји који су се током прошле недеље одиграли на Београдском универзитету нису случајни. Личности главних виновника и изазивача ових инцидентата и начин на који су изведени несумњиво упућују на траг једне смишљене завере против стварне независности наше школе и против студентских слобода. Јасно је да тај траг води озлоглашеним непријатељима универзитетске аутономије, непријатељима народа, омладине и студената. Ови професионални службеници реакције покушавају на све могуће начине да изазову нередовно стање на Универзитету и да, ловећи у мутном, задају ударац нашем јединству, нашим тековинама и нашој борби.

Почетак данашњег неправедног, плачкашког рата између англо-француских и немачких освајача заоштрио је постојећу борбу између снага реакције, насиља и мрака, снага које су данас ангажоване међусобним разрачунавањем с једне стране и прогресивних, народних и противратних снага с друге стране. Све очигледнија поларизација снага према основним проблемима савременог међународног и унутрашњеполитичког живота карактерише актуелну ситуацију у међународном и националном опсегу. Верни својој досадашњој борби за слободу и мир, верни традицији нашег слободарског покрета прожетог најплеменитијим стремљењима ослобођења човека и рада, ми нисмо имали да бирамо на коју ћемо страну. «Студенти с народом», те топле речи у нашим устима нису никада имале карактер патетично лажног «родољубља», него увек и једино значај делотворне борбе за праве интересе народа, за велике идеале његове, за ослобођење народа и омладине. И овога пута, ми смо пошли смером борбе за праве интересе наших народа: путем борбе против данашњег рата и оних који упреху све своје силе да рат прошире, да у рат увуку и све још незарађене народе. Уздигнута чеља ми истичемо свој став. Међутим, питање опредељења за рат овај данашњи, или против њега, питање је на коме су све зверке показале свој траг. Данас је постало јасно да су све крилатице о слободи, демократији, биле и остале само

лажне фразе данашњих отворених хушкача на рат. Не може се бити за слободу и независност народа Југославије, а истовремено спремати увлачење земље у рат за туђинске освајачке интересе. Не може се истовремено говорити о «неутралности», а радити противу ње харангом против најискренијих поборника мира и против најмоћније земље ван плачкашког опсега рата. Не може се фразирати о служби народу, а стварно гаводити на ратну кланицу у којој он нема шта да тражи. То су чињенице, које, по сваку цену, хоће да прикрију повереници овог или оног зараћеног блока, али које се не дају сакрити, и које нећемо оставити сакривене.

Из тог угла посматрана, на око неполитичка и прожета пијететом, приредба «намеравана а не одржана» добија сасвим други значај, значај који нас је руководио да поступимо онако како је урађено. Када се томе дода да је само два дана касније «намеравана» и приредба на којој су господи Ђоровић и Новак, ти непоправиви непријатељи студената и Универзитета, имали да провозирају националну мржњу и да харангирају против Хрвата, споразума и демократије, онда је више него јасно, да смо имали права када смо «неодржану» приредбу оценили као ратно-хушкачку, и као увод у «намеравани» низ приредаба сличног противнародног и противкултурног карактера. Узгред изјављујемо да ни пошто нећемо дозволити да се говорница слободе, која је то постала и остала нашом заслугом, злоупотребљу у циљеве ратне пропаганде и пропаганде братоубилачке мржње. Агенти зараћених освајача могу да се закукуље билокаквим кукуљицама, они јесу и остају само кукуљичари јуче једних, данас других, али увек против народа. Зар није дело части не дати им да говоре? Како бисмо могли 4 априла да комеморишемо јуначку смрт Жарка Мариновића да је г. Ђоровићу успело да говори у физичкој сали?

Тим побудама, у пуном складу са нашом борбом за мир и слободу, руководили су се београдски студенти када су на провокације одговорили отпором, када су бранили част наше школе.

Претплата на »Наш Студент«

Годишња 20 дин.

Полугодишња 10 дин.

Упоредно са покушајем злоупотребе универзитетских просторија у сврхе ненародне и непоштене, покушали су по злу познати разбојници окупљени некадако »Орнаса«, затим око »Словенског Југа« и данас око Љотићевог »Збора« да изазову nerede на Правном факултету. Они су, као што је познато, 30 новембра »корпоративно« дошли на Правни факултет са очигледном намером да провоцирају nerede, агитујући за своју приредбу и за г. Ђоровића, делећи некакве летке. Поред тога били су наоружани камама и гвозденим полулама. У намери да очувају ред, студенти су их уклонили из учионице, а оружане разбојнике привели факултетским властима.

Све ове чињенице говоре о једном почетку систематизираних и комбинованих акција против студентског покрета и универзитетске слободе, када се, даље имају у виду и извесни непријатељски ставови појединих професора према нашој мирољубивој акцији, када се, поред тога, зна и за издајничку улогу појединих студената из декретираних влађињевског »Студентског клуба Демократске странке«, онда нема никакве сумње да су сви непријатељски елементи, без обзира на декорације којима камуфлирају свој недемократски и свој великосрпски и свој белицистички назови став, на истој линији: од Љотићеваца, дефрауданата до »демократ«. Цео тај шлам који пеће да се помпир са политиком равноправности свих народа Југославије, цео тај обзнавачки и шестојануарски изрод, сва та хегемонистичка влађињевштина пружила је своју руку убицама Срзентића и Мариновића. Студентски покрет ће знати да сачува своје јединство мимо и против ових издајника, водећи борбу за искрено јединство свих истински демократских и мирољубивих студената.

Ова новостворена ситуација отвара и нове перспективе нашег покрета и наше борбе. Док на једној страни падају образине непријатељских елемената који су хтели да се прикажу »пријатељима« студената, док из дана у дан постаје јасно да има много људи који сарадњу нису схватили искрено и поштено, и који се сада спремају да се ставе у отворену службу најцрње реакције и империјалиста, који хоће да нас увуку у рат, дотле на другој страни присуствујемо једном дивном успону нашег студентског покрета, једном све ујурбанијем прилажењу свих поштених људи здравом језгру Уједињене Студентске Омладине. Уједињавати студентске масе, вазпитавати их у духу борбе за мир и слободу, у духу братства са омладином свих народа Југославије и целокупне мирољубиве омладине Балкана, подизати дух братства целокупног младог нараштаја у борби за срећу и права младих, ево нових дужности у новој ситуацији, дужности којима ћемо одговорити.

Насупрот завери целокупне реакције, ми ћемо истаћи снагу нашег јединства и племенитост наших побуда. На провокације ћемо одговорити вишеструким отпором, бранићемо и одбранићемо слободу и аутономију. Најзад, ваља истаћи да ћемо на одвратне инсинуације и клевете да својим антиратним ставом стојимо у служби Немачке, одговорити делима, а не речима. У треницима када је требало да одр-

Саопштење Студентског демократског клуба

Омладини, свим омладинским групама и организацијама ЦЕЛОКУПНОЈ ЈАВНОСТИ

Централни одбор омладине Демократске странке и вођство странке преко извршног одбора објавили су 1-ХИ-1939 у београдској дневној штампи саопштење о суспендовању управе Студентског демократског клуба и о искључењу из странке Станка Цингалашевића, нашег дугогодишњег члана. Ова два одбора Демократске странке на недемократски начин — декретом — поставили су на место суспендоване управе некакав »акциони одбор«, коме је стављено у задатак да изврши понован упис чланова.

Студентски демократски клуб не прима ове одлуке и пред јавношћу, пред омладином и свим омладинским групама и организацијама протестује против њих. Декрет неће онемогућити Студ. демократски клуб да настави са својом борбом за пуну демократију, Народни споразум, мир и права омладине. У заједници са свим осталим студентским групама које сачињавају Уједињену студентску омладину ми, студенти демократи наставићемо са истом одлучношћу досадашњу борбу за остварење захтева народа и омладине.

Декрети Централног одбора омладине и Извршног одбора странке имају за циљ да нанесу ударац борби студената који данас по свим основним питањима узимају став и воде борбу руковођени једино интересима народа из кога су поникли

Од постанка Уједињене студ. омладине, од оног времена када је Студ. демократски клуб постао стварно студентски, када се непосредно повезао са студентским масама и узео учешћа у њиховој борби од тада су још извесни реакционарни елементи из вођства странке и Центр. одбора омладине покушавали да спрече овакав рад нашег клуба. По тој својој разбијачкој акцији против студентског покрета, они су постали по злу познати у најширим редовима студената. Централни одбор омладине Демократ. странке није ништа друго радило него то што је правио сплетке против акција студената и остале омла-

жимо велики митинг против ратног терора, поводом стрељања чешких студената у Прагу, наши непријатељи су испословали затварање Универзитета, и до те приредбе није дошло. Уосталом, свој став против немачког империјализма, али и против свих империјализма, ми смо толико ватрено манифестовали онда када је Хитлер стварно претстављао ударну песницу реакције, онда када су данашњи новопечени »антифашисти« слали своје делегате у Нирнберг и поздрављали се испруженом шаком. Ми ћемо и даље водити најогорченију борбу против империјалистичког рата, па и против немачког империјализма, али нећемо дозволити никакав вид ратног хушкања. Народима Југославије потребан је мир, и ми ћемо им помоћи да га остваре против агента зараћених табора.

Студентски покрет стоји пред крупним задацима. Као и увек до сада, он ће уједињењем својих редова и борбом успети да одговори својим великим, племенитим дужностима у корист омладине и народа.

Главу горе, студенти, корачамо новим победама!

Тај т. зв. Централни одбор није се бринуо о томе како да поведе омладину у борбу за њена права, како да ту омладину приведи борби народа против реакције и диктатуре, али је зато непрекидно саботирао рад нас, студената и омладинаца припадника Демократске странке. Реакционарни елементи из вођства странке и Централног одбора омладине поставили су себи за циљ да разбију Студ. демократски клуб, ту још једину организацију, која је имала услова да води једну стварну борбу.

Данас, не само ови елементи који су од почетка водили разбијачку акцију против студентског и омладинског покрета, већ и читаво вођство Демократске странке прешло је у табор реакције. У сукобу народа и његових угњетача који се заоштрио до максимума услед овог ненародног рата, вођство Демократске странке стало је на страну народних угњетача. Вођство Демократске странке хоће и води акцију да и Југославија буде увучена у ратни вртлог. Увлачење Југославије у рат у интересу је само онима који се плаше народне борбе и који су противни остварењу народних права и слобода. Вођство Демократске странке пошло је њиховим путем. И ако се вођство не изјашњава о овоме рату, и ако оно скрива свој став, ипак његово право ратно-хушкачко лице сваког дана све се више открива. То ратно-хушкачко лице реакционарног вођства Демократ. странке открило се баш и последњим насилним мерама учереним против Студентског клуба.

Зашто је суспендована управа клуба? То је питање које постављају сви демократски омладинци, сва остала омладина и широке народне масе, поносне досадашњом борбом њима оданих студената. У самом саопштењу Извршног одбора странке каже се: »У вези са прогласима које су последњих дана издавали извесни студентски клубови, под општим именом Уједињена студ. омладина, као и поводом извесних скопских демонстрација са којима Демократска странка не може да се сложи, Извршни одбор је одлучио да се усвоји предлог Централног одбора омладине« и т. д. Дакле, демократска странка, управо њено реакционарно вођство, не може да се сложи са ставом Уједињене студ. омладине, да је овај данашњи рат противнародни, освајачки рат, са стране оба зараћена блока, значи реакционарно вођство Демократске странке одобрава ратни покољ у који су гурнути народи и њихова омладина за рачун шапке богаташа и ратних шпекуланата. Ово реакционарно вођство проглашава Даладјеа, претставника француских 200 богаташких породица, и Чемберлена, претставника лондонског Ситија, борцима за демократију и слободу. Те људе који су омогућили привремену победу генерала франка и зарили нож у леђа шпанском народу, који хушкају јапанске милитаристе против кинеског народа, који су извршили још читав низ других злочина према ствари демократије и слободе малих народа, те издајнике и паликуће из Минхена, те људе који су за рачун својих ратних планова бацили у ропство Чехословачку и са нама били спремни то исто учинити, те људе ре-

акционари из Демократ. странке сматрају својим вођством. Пека Чемберлен и Даладје буду њихови вођи, реакционари из Демократске странке и не заслужују боље друштво, али ми нећемо па ни под фирмом некаквих »демократских« парола да пролијемо ни кап крви за њихове интересе.

Студ. демократски клуб неће да иде против интереса народа и омладине ове земље, а основни је њихов интерес, да не буду увучени данас у рат. Зато је Студ. демократски клуб, саглашавајући се са жељама и потребама народа и омладине најактивније суделовао у свим студентским акцијама против рата и ратних хушкача код нас. Одвојено од народа, реакционарно вођство није се сагласило са овим нашим акцијама, јер улаже све своје напоре да Југославија буде увучена у рат на страни енглеских и француских империјалиста. Ето, то је прави разлог донетих одлука, то је политичка позадина ове последње разбијачке акције наших »демократ«, који данас нису ништа више него демократи на речима, а реакционари на делу.

Они хоће рат јер у рату виде пут за очување угњетачких позиција великосрпских хегемониста у чијој се служби они данас налазе. У прогласима и својим акцијама Уједињена студентска омладина, па дакле и Студ. демократски клуб, изјаснила се за проширење и продубљење споразума, за пуну демократизацију земље, за равноправност народа и остварење захтева радних маса. Реакционарно вођство Демократске странке не слаже се са овим ставом зато, што му је главна брига заштити интереса оних који су до данас угњетавали. Из овога вођства бачена је парола »Срби на окупи«. Тако се реакционари из Демократске странке спремају и већ окупљају разне шестојануарске и хегемонистичке непријатеље народа. Они хоће да српски народ подигну против осталих народа наше земље. Они воде такву великосрпску политику не зато што је та политика у интересу српског народа, већ зато што је она у интересу српске господе. Студ. демократски клуб, повезан са народом и омладином неће и не може да се сложи са таквом политиком. Студентски демократски клуб ће се борити против такве политике.

Декретирани »Акциони одбор« има да послужи реакционарном вођству Дем. странке за његову ратнохушкачку и великосрпску акцију међу српском омладином. Зато Студ. демократски клуб неће да има никакве везе са овим одбором нити са његовим акцијама већ напротив клуб ће се борити противу поручених хушкања ове бедне групе бескичмењака и сумњивих типова.

Поред свега овог што открива реакционарни карактер одлука вођства странке и Централног одбора омладине, у њиховим саопштењима има одвратних неистина. Тако,

Прво: ординарна је лаж да је Централни одбор омладине саслушао већину чланова Ст. дем. клуба. Истина је само то да је председник клуба после издавања прогласа уједињене студ. омладине био позван у Централни одбор на изјашњење, а тако исто г. Божа Марковић позвао је на приватан разговор једног члана управе клуба.

